

AVIZ
**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență pentru
modificarea și completarea Legii nr.101/1998 privind
Statutul Băncii Naționale a României**

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr.101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.151 din 04.10.2001,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri :

I. Observații generale și de fond

1. Prezentul proiect de ordonanță de urgență are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Legii nr.101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României.

Intervențiile legislative propuse vizează asigurarea cadrului legal necesar instituirii și dezvoltării unor relații de colaborare cu autoritățile publice din țară și străinătate în procesul exercitării atribuțiilor de supraveghere bancară și îndeplinirii obiectivelor Băncii Naționale a României, dar și asigurarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de legislația comunitară în domeniile schimbului de informații și păstrării secretului profesional.

2. Soluția preconizată prin proiectul de ordonanță de urgență la articolul unic pct.3 este deficitară deoarece:

a) Buna credință este prezumată în toate genurile de răspundere juridică, principiu cunoscut și consacrat atât în legislație cât și în practica judiciară.

Prin urmare, nu poate exista o cauză de nerăspundere sau de nepedepsire în cazul în care autorul faptei a fost de bună credință. În răspunderea penală, de exemplu, **infracțiunile din culpă sunt săvârșite de autori cărora nu li se contestă buna-credință.**

Reglementarea din proiect, referindu-se exclusiv la cei "angrenați în activități de supraveghere bancară", contravine totodată și principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, consacrat de art.16 alin.1 din Constituție.

b) Textul art.7 din Legea nr.21/1999 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, invocat de inițiatori în Nota de fundamentare, a fost necesar numai pentru ca cei vizați să nu poată opune **secretul bancar** organelor de urmărire penală și procurorului care urmăresc și investighează faptele de spălare a banilor. Dacă furnizarea informațiilor financiar-bancare se face către orice alt destinatar, fără abilitarea legii, răspunderea celor "angrenați" este angajată, **împrejurarea că au fost de rea-credință sau de bună-credință fiind un element de circumstanțiere a faptei și a autorului ei, dar nu o cauză care să apere de orice fel de răspundere juridică.**

c) Proiectul nu are în vedere prevederile art.2 din Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

Potrivit acestui articol, persoanele prevăzute la art.1 din lege (în care se încadrează și personalul bancar, cu sau fără atribuții de control) sunt obligate să îndeplinească îndatoririle ce le revin din exercitarea funcțiilor, atribuțiilor sau însărcinărilor încredințate, cu îndeplinirea strictă a legilor și a normelor de conduită profesională, și să asigure ocrotirea și realizarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, fără să se folosească de funcțiile, atribuțiile ori însărcinările primite, pentru dobândirea pentru ele sau pentru alte persoane de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

Prin urmare, **neîndeplinirea acestor obligații independent de existența bunei-credințe, atrage răspunderea penală, conform legii.**

d) Conținutul noțiunii de "supraveghere prudențială bancară" include și prerogativa controlului, conform art.66 din Legea bancară nr.58/1998, cu modificările ulterioare; or, fundamentarea unei răspunderi a personalului competent a efectua supravegherea bancară nu poate exista în afara oricărei culpe, deci chiar dacă s-a acționat cu bună-credință. Mai mult, apreciem că buna-credință nu este un element al răspunderii ci, o prezumție *juris tantum*, care poate fi răsturnată prin proba contrară, într-un cadru procesual. În cazul în care personalul bancar ar fi exonerat de răspundere, chiar dacă ar acționa cu bună-credință, controlul exercitat de către aceștia ar fi formal iar scopul avut în vedere de legiuitor la elaborarea Legii nr.101/1998 nu s-ar mai putea aplica.

e) Exonerarea de răspundere a supraveghetorilor bancari, chiar dacă au acționat cu bună-credință vine în contradicție cu prevederile art.249 Cod penal care sancționează infracțiunea de neglijență în serviciu. Potrivit acestui articol, elementele constitutive ale infracțiunii sunt întrunite, în cazul încălcării din culpă - deci, independent de buna-credință - a unei îndatoriri de serviciu.

II. Observații de tehnică legislativă

1. 1. La temeiul legal al proiectului, pentru conformitate cu Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, propunem următoarea redactare:

"În temeiul art.114 alin. (4) din Constituție".

2. La partea introductivă a articolului unic, propunem eliminarea sintagmei "publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.500 din 18 octombrie 1999", scrisă după construcția "modificată și completată prin Legea nr.156/1999".

Totodată, având în vedere că prin prevederile prezentului proiect, Legea nr.101/1998 suferă și completări, precum și pentru uniformitate cu titlul proiectului, recomandăm inserarea cuvintelor "și se completează" la finalul părții introductive a articolului unic.

3. La pct.1 și pct.4 ale articolului unic, propunem, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă prevăzute la art.55 din Legea nr.24/2000, ca dispozițiile de modificare să aibă următoarea redactare:

"1.Titlul articolului 3 se modifică și va avea următorul cuprins:";

"4. Alineatul (2) al articolului 55 se modifică și va avea următorul cuprins:".

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 1040/5.10.2001